

भक्तिहार

श्रद्धेच्या फुलांचा हार भक्तिने गुंफीला
तुज कंठामध्ये तो प्रेमाने अर्पिला
पापांची काष्टे जाळुनिया त्वा धुनी पेटविली
तीजमध्ये वासनांची रास भस्म हो केली
तव कृपेने सदगुणांची ओळख पटविली
सन्मार्गाची दिशा दाखवुनी जागृती केली
मानवतेची मशाल पेटवुनी उजेडं दाखविला
माय ममतेचा दवा पाजुनी भक्तांचा सांभाळ केला
देवभक्तिची शिकवण देऊनी मुक्तिमार्ग दाविले
चुकल्या भक्ता स्वप्नी जाऊन जागृत केले
दीन-दुर्बला अन्नदान देऊनि त्यांचे रक्षण केले
भक्त संकटी असता धावून त्यांचे संकट निवारीले
अनंत उपकार तुमचे झाले भक्तावरी देवा
कृपा अशीच आपुली साईं देवा आम्हावरी ठेवा

— पदमाकर चित्रे

(‘शब्दांची फुळपाखरे’ या कवितासंग हातून)